

Idag är det den sista augusti. I Litauen startar herrarnas EM, turneringen som sätter punkt för landslagssäsongen. Självt sätter jag också punkt med några sista rader. Egentligen hade jag inte tänkt att leverera något mer, men en läsare, tillika ledare i ett distrikt, skickade ett engagerat mejl till mig och ville att jag skulle sluta med att skriva en sista betraktelse över svensk basket. När jag läste hans uttrycksfulla mejl, där han uttrycker ett stort antal åsikter om svensk basket, kände jag att jag i alla fall ville kommentera och komplettera något av det han skriver.

Svensk baskets största tillgång är utan tvekan kadern av entusiastiska och ambitiösa ledare och tränare. Vissa är avlönade, andra helt eller delvis ideella. I det avseendet skiljer sig inte basketen från övriga idrotter. Jag undrar ändå om någon annan idrott har så många som är så totalt uppslukade, närmast besatta, av den idrott de älskar. Deras engagemang går bortom alla gränser. De tycks leva för sin idrott och dess utveckling.

Den ledare som skickade mejlet till mig är en av dessa, men en frustrerad sådan. Han är orolig över basketens utveckling i Sverige och ställer frågan "vart är svensk basket på väg?". Han är rädd att basketen skall hamna i samma nedåtgående spiral som volleybollen. I synnerhet två saker oroar honom. De många vita basketfläckarna utanför Stockholmsområdet samt bristen på ledare.

I det distrikt han företräder finns det bara aktiva basketföreningar i tio av de 19 kommunerna, och tendensen är att fler och fler försvinner. Hallarna är det minsta problemet. Istället är det bristen på ledare, läs tränare, som är mest oroande. Inte heller blir det enklare av de krav på utbildningsnivå som ställs på coacher och tränare i förbundsserierna och på basketgymnasierna. Han påpekar också att åldersfördelningen i ledargruppen är ytterst snedfördelad. Lite grovt finns det många äldre och många unga ledare, men väldigt lite däremellan. Förklaringen, menar han, är att de ledare som skulle ha fångats upp och utbildats

Lite slutord och några tack

Skrivet av Tapio Joulamo
2011-08-31 20:25

under "den mörka" perioden 1992-2005, är en bristvara. Det är den gruppen (som alltså är alltför liten) som skulle ha utgjort stormtrupperna idag.

Ledaren som skickade mejlet är ingen gnällspik. Han är genuint oroad och skulle inte önska annat än att allt gick väl. Hans oro grundas på hans brinnande entusiasm, något han delar med väldigt många runt om i landet. Entusiasmen alltså, möjligen inte oron. Kanske har den här ledaren rätt, kanske inte. Det är ofta svårt att bedöma skeenden som man själv befinner sig i. Måtte det vara så att alla entusiastiska ledares insatser och arbete leder åt rätt håll, för när man för en stor skuta framåt, spelar det ingen roll om man så åker i 100 knop om man åker åt fel håll.

Slutligen skulle jag vilja framföra ett stort tack till alla läsare av mybasket.se, som via kommentarer, mejl och telefonsamtal visat uppskattning för mina alster. All vänlighet gör att jag nästan får dåligt samvete över att behöva lämna er.

Hemsidan hade inte varit möjlig att hålla igång utan en generös medverkan från främst många föreningar. Tack till er alla, men även förbundet, för att ni släppt in mig på era arrangemang och behandlat mig som en i presskåren. Särskilt skänker jag en tacksamhetens tanke till klubbarna i närområdet; 08 Stockholm, Solna och Södertälje, där jag fått vara en återkommande gäst. Över huvud taget har det inte varit några problem i bemötandet när jag farit runt på arenorna runt om i landet, i Uppsala, Norrköping, Kinna, Lund, Eskilstuna med flera ställen. Beklämmande nog har jag aldrig besökt Luleå eller Sundsvall i basketsammanhang, men hoppas kunna råda bot på det inom snar framtid.

Att så många har bidragit med spännande och uppmärksammade texter har varit uppskattat. Dit hör Oskar Kotsalainen, Fredrik Hillerborg, Jan Fornbrant, Anders Lemmeke och inte minst Axel Wallin med sin högst personliga stil. Flera andra har också levererat läsvärda texter och jag är glad att jag lyckats "locka" fram åsikterna ur er. Hoppas bara att så många som möjligt av er hittar forum och plattformar där ni kan fortsätta ge era bidrag.

Sist men inte minst; teknisk hjälp har varit nödvändig för att komma någon vart. Uffe Claesson heter killen som byggde hemsidan och som hjälpte mig igång och jag är Fredrik Hillerborg stort tack skyldig för all hjälp han gett mig.